

vas Células socials y á una mena d'ijifecció cV altres células esfíanyas d'^íptitut^ antUgónicas y com parasitarias.

La malaltia es vella^ pero la fcbre d' are es aguda y la críssis sembla acontarse més que depressa.

Poch hem de viure els actuals per no veure la decantada en be 5 en mal.

(j'Quina será hi resolució?

Meditcmhi una mica.

El mal més gros que te la nostra Terra es V anarquisme que ha nascut de son trcvall intensiu y do desequilibris econòmichs temporals promoguts en bona part per mans barrocras y nial intencionadas, més aquest mal si es el més ^ros avuy no es el més fondo perquè es contrari al caràcter català y desapareixeria tant bon punt se nórmalisés la situació económic.

L' altre cansa patoló^íCLi es intecciva^ esterna y encomanada y si be era la que sempre había amenaçat més la seva existencia, per agotament material y perversió de sas condicions naturals de vida^ sortosament se T ha combatuda á temps.

S' han anat recorjS':ÍLnhint y fent dessarrolhu altre volta sas condicions més fermas de defensa que son las de son caràcter ctnicliT 5^u"períor en resistencia social fi las de sos enemichs y per si això no fos prou aquestos mateixos li han aplicat cada revulsiu que ha fet desp^^rtài" Ims als membres més adormits y casi paraUsatSp

Tot lo que sembla voler dir que la crisis será mf^s ó menys penosa pero será favorable.

Xo més cal donar una ullada al mon politich per reíermarse més en aquesta esperança.

Desseguít se veuhcn tres cosas—descomposició rápida y mort próxima de tots els partits madrilenys—mohimcnt de concentració dels partits catalans mirant totü á la comtí de-fensa y separació exponíanla de lo que resulta foraster y antagónich,